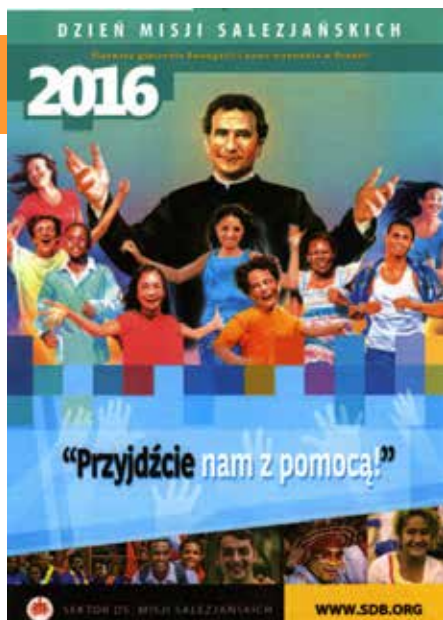
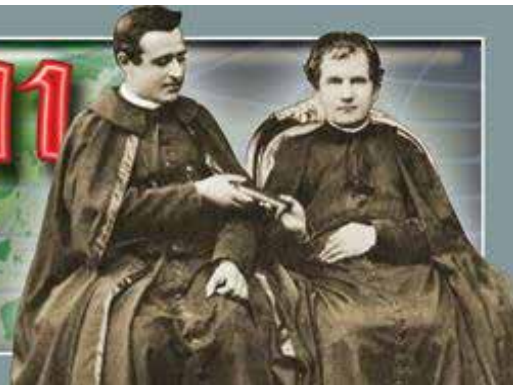

CAGLIERO 11

Biuletyn Salezjańskiej Informacji Misyjnej

Publikacja Dykasterium ds. Misji dla wspólnot salezjańskich i przyjaciół misji salezjańskich

DZIEŃ MISJI SALEZJAŃSKICH (DMS) 2016

Drodzy przyjaciele!

Kolorowy plakat wyraża bogactwo kultur i tradycji wielkiej liczby młodych, którzy z niezliczonych wysp Oceanii wyciągają ręce do Księdza Bosko, prosząc aby przyszedł im z pomocą.

Ale nie jest to tylko krzyk chłopców ze snu Księdza Bosko. Jest to również dzisiaj krzyk wielkiej liczby młodych z wielu wysp Oceanii, którzy czekają na Księdza Bosko i jego salezjanów. Jest to również zaproszenie dla salezjanów, aby wspaniałomyślnie zaofiarowali się do pracy na innych kontynentach, jako misjonarze *ad gentes*, *ad exteros* i *ad vitam*, podejmując pierwsze głoszenie na peryferiach i nowych obszarach w Oceanii!

DMS 2016 jest wyjątkową okazją:

- aby bardziej otworzyć się na ludy tej części świata, dla wielu zupełnie nieznaną; a zatem jest to doskonała okazja, aby bardziej **poznać i pokochać** młodych ludzi z Oceanii;
- aby być **dyspozycyjnym na przyjęcie misyjnego wezwania *ad gentes* i *ad vitam*** w Oceanii; czytając te strony i różne świadectwa, na pewno wielu młodych współpracowników będzie chciało napisać osobiście do Przełożonego Generalnego, aby powiedzieć mu: „Oto jestem!”;
- aby promować **solidarność** ze wspólnotami salezjańskimi Regionu Azji Wschodniej-Oceanii, uczestnicząc czynnie i wspaniałomyślnie w projekcie DMS 2016: Oratorium na Fidżi.

Niech żyje Ksiądz Bosko!

Ks. Guillermo Basańes SDB
Radca ds. Misji

Świadectwo salezjańskiej świętości misyjnej

Ks. Pierluigi Cameroni, Postulator Generalny ds. Kanonizacyjnych Rodziny Salezjańskiej

Sługa Boży, ks. Costantino Vendrame (1893-1957), gorliwy misjonarz w północno-wschodnich Indiach, wielki czciciel Najświętszego Serca Pana Jezusa, w swoich zapiskach misyjnych zanotował: „Zawierzyć, to znaczy iść drogą wytyczoną przez dwa potężne punkty oparcia: absolutną nieufność wobec siebie i nieograniczone, bezwarunkowe zaufanie Bogu. Zawierzenie bez zastrzeżeń miłosiernej miłości Boga... Nikt nie jest bardziej potrzebujący i nagi, bardziej chory, głodny i spragniony niż ten, kto jest pozbawiony znajomości Boga i Jego łaski”.

Oceania to teren żyzny dla charyzmatu salezjańskiego

W ostatnim czasie odwiedziłem domy salezjańskie w różnych krajach Oceanii. Pierwszym moim odczuciem jest radość z tego, że tam naprawdę realizuje się misyjny sen naszego ukochanego Ojca Księdza Bosko!

Widziałem na własne oczy ogromną różnorodność kulturową... Obecny czas to naprawdę **dogodny moment**, jeśli chodzi o naszą obecność w Oceanii. We wszystkich jej zakątkach jest pilna potrzeba odważnego i przekonującego głoszenia Jezusa Chrystusa. Szybko dostrzega się otwartość na Ewangelię. Wśród ludzi oddycha się prostotą, zdolną przyjąć Ewangelię jako Dobrą Nowinę. Z naszej strony zawsze musimy przestrzegać rytmów danej części świata, aby serca i umysły otworzyły się na działanie Ducha. Ważne jest nie zaniechać obfitego siewu w sercu każdego młodego człowieka: w swoim czasie On będzie wiedział jak i kiedy siew ten zaowocuje...

To jest teren żyzny dla charyzmatu, aby głosić Jezusa: ziemia, gdzie charyzmat może się zakorzenić i przynieść jeszcze więcej owoców, jeśli będziemy dzisiaj wierni Księdzu Bosko i młodym w Oceanii.

Zatem moim wielkim pragnieniem jest, aby Dzień Misji Salezjańskich 2016 rozpałił jeszcze bardziej w naszej ukochanej Rodzinie Salezjańskiej pasję apostołską!

Ks. Ángel Fernández Artime SDB

Salezjanie w Oceanii

Z geograficznego punktu widzenia, Oceania obejmuje Australię, liczne wyspy, wielkie i małe, oraz olbrzymie obszary wodne. Morze i ląd, woda i ziemia spotykają się ze sobą na niezliczone sposoby, często urzekając swym pięknem. Mimo geograficznie wielkich rozmiarów Oceanii jej ludność jest nieliczna i nieregularnie rozmieszczona; składa się na nią duża liczba rdzennych ludów i imigrantów. Wielka różnorodność języków i wielkie odległości oddzielające wyspy i rejony sprawiają, że łączność stanowi tu szczególne wyzwanie. W wielu częściach Oceanii dla transportu większe znaczenie mają drogi morskie i powietrzne niż lądowe.

Salezjanie przybyli do Australii w 1922 roku. To właśnie z inspektorii australijskiej wyszły dwie odważne inicjatywy. Pierwsza, przeniesienie charyzmatu salezjańskiego na Samoa w 1978 roku, co zaowocowało wieloma powołaniami oraz pracą formacyjną lokalnych katechistów; druga, przybycie i praca salezjanów na Wyspach Fidży, poczynszy od 1999 roku. Obecnie oczekują oni na utworzenie Delegatury Pacyfiku. Ostatnia zapoczątkowana obecność na Pacyfiku to Auckland w Nowej Zelandii (od 2009).

Ponadto salezjanie z Filipin otworzyli w 1980 roku trudną misję w Araimiri, w Papui Nowej Gwinei, a salezjanie z Japonii zainicjowali w 1995 roku również trudną misję w Tetere, na Wyspach Salomona. W tych krajach postannictwo salezjańskie jest realizowane w biednych regionach, wśród ludności w większości chrześcijańskiej (katolicy są mniejszością). Główne wyzwania tam to ewangelizacja i edukacja młodzieży, jak również rozwój społeczny. Od 2005 roku jest tam Delegatura Papui Nowej Gwinei i Wysp Salomona.

Aby zaszczepić, rozwinąć i inkulturować charyzmat salezjański w młodych Kościołach Azji czy Oceanii potrzeba dużo cierpliwości, aby nasz duch i nasze działanie wyraziło się wiernie w lokalnych kulturach. Jest to wielkie wyzwanie, które wymaga wiedzy i miłości, zarówno w konfrontacji z własną kulturą, jak i w odniesieniu do Księdza Bosko i Zgromadzenia. Dialog pomiędzy kulturami, z których pochodzą i w jakich pracują nasi współpracownicy, w połączeniu ze świadectwem Ewangelii Chrystusa przeżywanego po salezjańsku, przynosi dobre owoce. Nie ma wątpliwości, że bliskość z ludźmi, bycie wśród młodych, styl wychowawczo-duszpasterski pełen życzliwości, otwartość, duch rodzinny, jakość zakonna i kulturowa czynią nas atrakcyjnymi i ogólnie chętnie widzianymi przez Kościół lokalny.

(Por. AGC 397)

Salezjańska Intencja Misyjna

Za chrześcijańskich uchodźców na Bliskim Wschodzie

Aby Pan pomógł naszym wspólnotom otworzyć się, przyjąć i towarzyszyć chrześcijańskim uchodźcom z Bliskiego Wschodu, będącym częścią wielkiej rzeszy uchodźców z tego regionu.

Intencja naszej modlitwy musi być jasna, aby poruszyła nasze serca. Chcemy wzbudzić uwagę i solidarność wobec chrześcijańskich uchodźców na Bliskim Wschodzie, aby ożywić i spotęgować modlitwę za nich. Otaczajmy modlitwą szczególnie młodych, bliskich sercu św. Jana Bosko, aby Pan podtrzymywał w nich nadzieję.

